

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

De Heeren Post-Directeurs en Boekhandelaren worden verzocht, het getal hunner abonnemen-ten, vóór den 1. September, aan het bureau van dit Dagblad te willen opgeven. Daar de op-lage, uit hoofde van het Zegel-regt, naauwkeurig naar de aanvraag wordt berekend, ziet men zich dikwijls in de onmogelijkheid gesteld, zoo als in de eerste veertien dagen van Augustus met eene menigte nieuwe geabonneerden het geval is geweest, aan de Intekenaren die zich te laat aanmelden, de eerste nummers van de maand te leveren.

N E D E R L A N D E N.

Gent, den 17 Augustus.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Frederik der Ne-derlanden, heeft als vertegenwoordiger van Z. M. den Koning, de tentoonstelling bezigtigd.

E N G E L A N D.

Londen, den 18 Augustus.

Men rekent, dat er dagelijks 330 Pairs bij de pro-cedures tegen de Koningin zullen tegenwoordig zijn.

In de zitting van het Hoogerhuis van den 15 de-zer, heeft de Hertog van *Leinster* verklaard dat hij voornemens was, om zich tegen de bill van straffen en boeten te verzetten, daar hij alle dergelijke bills als daden van geweld en onderdrukking beschouwt.

Den 17. Om tien ure kwamen de Pairs in grooten getale aan. Eenige leden der oppositie van het Lager-huis traden mede de vergaderzaal binnen. De namen der Lords werden afgelezen.

Ten half elf ure kondigde een luid gejuich de komst der Koningin aan. Een oogenblik daarna, trad zij bin-nen en plaatste zich in een' leuningstoel: alle de Pairs stonden op. De Lord Kanselier las een' brief van den Hertog van *Sussex*, houdende, dat zijne ver-maagschapping aan den Koning hem eene voldoende reden scheen om hem van de bijwoning van het on-derzoek te versoonen. De Hertog van *York* stond op, en zeide, dat banden van bloedverwantschap hem ook aan den Koning verbonden, doch dat hij op dien grond, zijne publieke pligten niet zou verwaarloozen.

Lord *Erskine* presenteerde eene petitie van de *city* van Londen, houdende een protest tegen de aan te vangen procedures.

Lord *Carnarvon* sprak tegen de bill. Het algemeen welzijn, volgens hem, vorderde dezen maatregel niet, en de staatkunde had vereischt, dat men dien nooit voorgesteld had.

De Koningin luisterde aandachtig naar deze rede-voering.

De Raadsheden van beide partijen werden voor de balie geroepen. De Heer *Brougham*, sprak eene redevoering uit, welke eindigde met het Huis te ver-zoeken, om terug te treden, en den voortgang van eene bill te stuiten, waarvan de gronden en het doel gebrekkig en valsch zijn.

De Heer *Denman* verzocht, om zijne redenvoering tot den volgende dag te mogen uitstellen. De ver-gadering werd gescheiden.

Heden is de zitting ten tien ure begonnen. De Heer *Denman* hield zijne redevoering, dewelke hij eindigde met tegen de bill te protesteeren.

De dag van gisteren is rustig voorbij gegaan: de menigte welke de koets der Koningin vergezelde,

heeft niets gedaan, dan de lucht door toejuichingen te doen weergalmen. Tegen den Hertog van *Wellington* werden hevige uitvallen gehoord. Voor het ove-rige, heerschte de gewone stilte in de hoofdstad.

D U I T S C H L A N D.

Carlsruhe, den 6 Augustus.

De zaak van den Heer *Winter*, Boekhandelaar te Heidelberg, en lid der Staten-Generaal van het Groot-Hertogdom Baden, is geeindigd: (men zie het Advertentie-Blad, N.° 61, van 29 Julij). Deze libe-rale Afgevaardigde is, den 2 Augustus, in vrijheid gesteld, daar men niet heeft bewezen dat een vriend des Volks, een moedige berisper van het Ministerie, daarom juist schuldig moest zijn aan zamenzwering tegen het vorstelijk gezag. Wat ook de Bonds-Com-missie te Mentz moge goedvinden te zeggen, de Heer *Winter* heeft op nieuw zitting in de Kamer genomen.

S P A N J E.

Madrid, den 3 Augustus.

Men heeft aan de Cortes kennis gegeven van de invoering der Spaansche constitutie in Napels. — De vergadering heeft verklaard dit bericht met genoegen te vernemen.

I T A L I E.

Napels, den 28 Julij.

Het nationaal parlement van 1820-1821 is tegen den eersten October bijeen geroepen. Het Rijk van Napels zal 74 gedeputeerden, en Sicilie 24 gedepu-teerden kiezen.

— Den 31. In Sicilie, en voornamelijk te Paler-mo, beginnen de gemoederen alom tot rust te komen.

Te Messina en te Catana is de constitutie geprocla-meerd. De Prins van Scaletta is tot Onder-Koning benoemd.

M E N G E L W E R K.

HONDEN JAGT.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Voor weinigen tijd, Mijnheer de Redacteur, hebt Gij in een' uwer Nummers van uw zeer geacht Nieuws-blad, omtrent dit edel bedrijf, iets geplaatst. Het werd daar beschouwd in het licht van het patent-regt. — Men had dergelijks in die plaatst nimmer ge-zien, enz.... Maar, hetgeen ik U, bij deze, te berig-ten heb, betreft de executie hier ter plaatse van de notificatie des Gouverneurs van Zuid-Holland, van

den 11. Julij dezes jaars, waarbij het losloopen der Honden wordt verboden.

Ik heb, namelijk, deze notificatie gelezen, maar vind in dezelve niet bepaald, dat de honden niet mogen worden gedragen. *Alinea 2* van die notificatie beveelt die Honden te dooden, welke *loslopende* zullen gevonden worden; en n.º 3 derzelve belooft de premie van een' gulden uit, voor iederen hond, die ten gevolge van n.º 2, dus *loslopende*, zal gedood zijn. Nu moet gij weten, dat twee dienders van Politie, op heden jacht makende op honden, (het was nu Zondag) een schoothondje, een Mopje, op den dorpel voor een huis zagen zitten, hetwelk zij met eenen grooten lompen stok zoodanig eenen slag toebrogen, dat het arme beestje, uiterst schreeuwende, het op een loopen zettede. Dan, wat gebeurt nu? Gevallig ontmoet de eigenaar dit diertje, die hetzelfde opvangt, en dus in veiligheid achtte; maar neen, de ijverige executanten, wien de premie van een' gulden toelacht, (trouwens een gulden maakt tien dubbeljes) ontnamen geweldig den eigenaar zijn geliefd beestje, hetwelk zij vervolgens onmedoogend sloegen. Doch dit is het nog niet al: het diertje ontkwam het, door in een nabij gelegen huis in te loopen. Nu was het immers zeker in veiligheid? Ach neen! de beulen van het onnoozele vee stuiven dat huis in, grijpen het, reeds met den dood worstelende, dier, en, na het op 's Heeren straten wreedaardig gesmeten te hebben, brengen zij aan hetzelfde den slag van genade toe; aldus tien dubbeljes verdiend hebbende. Edele premie!

Hebben de bedoelde politie-dienders, in het onderhavige geval, zich niet wel degelijk aan overtreding schuldig gemaakt, en zullen zij niet gestraft worden volgens de bepalingen van het Penale Wet-Boek? zullen zij niet nog daarenboven tot herstelling van schade gehouden zijn? Die actie zal mogelijk wel tegen hen worden geëntameerd. — Dan, het was de premie, die zij in het oog hadden!

Mogt dit geval eene plaatsing in uw Nieuwsblad verdienen, het zoude aangenaam zijn aan

Uwen Dienaar,
RECTDOORZEE.

Gorinchem, 13 Aug. 1820.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

MIJNHEER!

Weinige weken geleden, passeerde ik over de Noordermarkt en zag daar, tot mijne verwondering, eenen Heer met het ridderteeken versierd, geassisteerd en gevolgd door dienders van de politie, die eenige vellen papier ter hand hadden, eene algemeene opschrijving doen van namen, plaats en woonplaats der kramers die op de markt stonden. De man had eene deftige en aanzienlijke houding: ik verbeeld mij dat Professor Kemper, in de Staten-Generaal, zoo iets moet voorstellen, wanneer hij aantekeningen maakt op de liberale redevoeringen die hij voornemens is te wederleggen. Aan ieder kramer werd aangezegd, wanneer zij geen biljet, voor afloop van de week, bij zijn Hoog Ed. Gestrenge, aldaar present, tegen betaling van de drie guldens door Burgemeesteren daarop gesteld, kwamen afhalen, zij van hunne plaats verstoken zouden zijn, zoo vast en zeker als of de de zaak op het Weener-Congres beslist ware. De onverdragelijke oppositie-partij maakte de ellendige aanmerking, dat zij hier tien, twintig, dertig, veertig jaren had gestaan (er waren inderdaad zeer oude Jakobijnen onder de menigte): maar, zoo als meer het geval is, de petitie werd ter Griffie nedergelegd, en de reclamanten ontvingen eene ernstige vermaning om zich zonder uitstel te vervoegen aan de Bureaux van Zijne Excellentie Jacobus van Garsten, ten einde aldaar de drie-guldens te betalen, en zulks wel ingevolge kennisgeving der Heeren Burgemeesteren, van 9 Mei 1820, artikel 8. Nu werd ik nieuwsgierig, deze bijdrage tot de kraam-wetgeving eens te lezen. Zie, hier hebt gij het stuk. Ik weet niet of ik die ouderwetsche letter misschien niet zoo goed kan ont-eijfferen als de Heer Markmeester; althans vind ik in het artikel 8 geheel iets anders dan de bepaling die Zijne Hoog-Ed. Gestrenge daar in heeft ontdekt: één van ons beiden zal ongelijk hebben. Wees toch zoo goed, het artikel met de gewone letter van uw Dagblad te laten zetten; en zeg mij dan, of men hetzelfde niet in dier voege moet verstaan, dat de buitengewone contributie alleen zal betaald worden

door die genen, welke in het vervolg een bewijs wenschen te bekomen dat zij eerst dan in bezit van eene vaste plaats zijn gesteld?

Na weet ik niet, of de bovengenoemde Marktmeester een brief heeft ontvangen, dan of het hem welhaast gebleken is, dat hij de zaak verkeerd had opgevat. Wierd de vraag beslist, in den zin welken hij aan het artikel 8 scheen te hechten, dan zou 's mans kas met vijf honderd guldens gestijfd worden, nog al een aardig extra-postje voor eenen ambtenaar, die van Stads wege maar honderd guldens ontvangt. En dit jaarlijksch vast traktement is ook waarlijk genoeg, voor eenen Ridder die niets te doen heeft, dan elken Maandag eene halve uur te komen kijken, of de Noordermarkt nog op hare plaats staat.

Door het plaatsen van dezen brief, met het artikel 8 der Burgemeesterlijke kennisgeving achter aan, in een nummer van uw Dagblad, zult gij zeer verplichten, die de eer heeft te zijn

Uw dienaar en lezer,
E. H. KRAMER.

» KENNISGEVING.

» Burgermeesteren der Stad Amsterdam, enz..

ART. VIII.

» In de Weekmarkten zullen die genen, welke eene vaste plaats bekomen hebben, dezelve kunnen behouden, na dat zij van hunlieden regt aan den Marktmeester zullen hebben doen blijken, en het marktgeld telkens wekelijks betalen, hetzij dezelve de plaats bezetten of niet; hierin nalatig zijnde, zullen zijlieden van de vaste plaats verstoken zijn, en zal de Marktmeester in het vervolg voor het afgeven van een bewijs van vaste plaats voor de gene die vacant zijn of vacant mogten komen, genieten eene som van drie guldens.

Amsterdam, den 9 Mei 1820.

Voor getyktuidend afschrift, naauwkeurig gelezen en gespeeld.

De Redacteur van het Dagblad.

Mijnheer de Redacteur!

Het verwondert mij, dat men nog nimmer in UEd: Advertentie-Blad enige aanmerkingen heeft gevonden, wegens de commissie ter inzameling en uitdeeling der liefdegiften, voor onze ongelukkig gewordenen natuurgenoeten door den watersnood van voorleden winter. Dit is eene snaar, die waarlijk wel eens aangeroerd mag worden. De Dordrechtse Courant van den 15 dezer, schetst den rampvollen staat der ingezetenen van de *Alblasserwaard*, wier lot zoo betreurenswaardig is, en merkt ook te regt aan, dat er geene uitdeeling van geld aan die menschen, voor als nog, heeft plaats gehad; die droevige waarheid heb ik ook vernomen, toen ik onlangs de noodlottige overblijfselen der doorbraken te *Oosterhout* bezigtigde: menschen die voorheen een goed bestaan aldaar hadden, maar die nu van have en goed beroofd zijn, vond ik, vragende om eene almoe: mijne bevreemding gaf ik daarover te kennen, veronderstellende, dat zij zeker door de commissie zouden bedeeld zijn; maar hoe was ik verwonderd, toen men mij zeide, dat zij, wel is waar, tijdens de overstroming, van voedsel en een gedeelte kleeding voorzien waren geweest, doch voor het overige geen' penning nog hadden ontvangen! Het zij verre van mij, dat ik die commissie van iets kwaads zou verdenken; neen, de leden daarvan denken zeker te edel. Maar dan vraag ik, waartoe een zoo lang uitstel, hetwelk voor ieder een' nadeeligen invloed moet hebben?

Vooreerst: De Hollanders die zoo mild hunne giften hebben ten offer gebracht, zouden immers, wanneer dit land eens weder zoo eene noodlottige gebeurtenis trof, misschien niet zoo mild meer in het geven zijn, omdat de vruchten hunner mildadigheid, door hunne arme natuurgenoeten niet naar behooren, althans niet spoedig genoeg, kunnen geplukt worden.

Ten Tweede: De ongelukkige menschen hebben zich vijf maanden te vergeefs op eenige ondersteuning geveid, en kwijnen weg, daar die hoop hoe langer hoe flauwer wordt en zij dus met vrees moeten opzien, tegen den aannaderenden winter.

Ten Derde: De commissie zelve moet gevoelen, dat haar gedrag door vele lieden zal afgekeurd worden, om dat van hare handelingen niets bekend wordt. Men weet ter naanwer nood wat de giften hebben

opgebragt. Na de overstroming van 1809 zag men nog lijsten der uitdeeling van kleeding en voedsel, en verantwoording van uitbetaalde gelden. Thans schijnt deze commissie te slapen. Daar het algemeen bij deze zaak toch belang heeft, zoo neem ik de vrijheid, UEd. door deze te vragen, daar UEd. met vele zaken bekend zijt, of UEd. hiervan ook iets weet, en of men nog hopen mag om te vernemen waar toe de bijdragen ten dien opzichte worden besteed.

UEd. inlichting in deze, zal gewis aan vele Uwer lezers bijzonder aangenaam zijn.

Ik ben

UEd. Dw. Dienaar,
S.

Over eenigen tijd een reisje te voet makende door een gedeelte van het Sticht en de Betuwe, ontmoette ik op den Diefdijk een' Buitenman, die er zeer droevig en peinzende uitzag: na dat ik hem aangesproken en na de reden zijner droefgeestigheid gevraagd had, onstond tusschen ons het volgende gesprek:

Ik. Maar gij moet toch eene oorzaak voor uwe droefgeestigheid hebben.

Buitenman. Hoor, als je het dan weten wilt, dan ben ik uit me humeur, als ik zie hoeveel deze Dijk en meer anderen aan ons Land kosten, en dat er dan nog zoo veel geld onnoodig verkwist wordt aan Dijken en Sluizen die niet nut zijn.

Ik. O zoo! ja wel.

Buitenman. Ja, je mag wel zeggen ja wel! daar heb je, per exempel, de Heer *Blanken*, die heeft met een boel kosten een Sluis laten bouwen om de Linge te laten uitwateren, die van te voren in de stad Gorcum zelf uitwaterde door een gat van 52 voet; maar daar kon niet genoeg water door, naar zijne berekening, en nu heeft hij eene Sluis laten maken daar het water door een gat van 18 voet uitloopt.

Ik. O zoo! dan loopt er door 18 voet ruimte meer dan door eene ruimte van 52 voet?

Buitenman. Ja, dat heeft hij nog zelf gezegd; en dat kwam dan, zei hij, door de persing.

Ik. Ja wel.

Buitenman. Maar weet je wat ik hem zei? ik zeg; Menheer, ik heb honderd schapen die gemakkelijk door de groote deur kennen; maar ik zette eens alleen het kleine deurtje open: toe ging het niet gaauw genoeg en ik joeg er den hond achter; nou, toe kwam er persing, en het ging wat gaauwer. Maar men jongen zei: Vader, ben je bliksems gek? als je de groote deur open gooit, dan heb je den hond niet nodig, en het gaat nog gaauwer. Dat voelde Menheer *Blanken*; en hij ging heen: hij docht zeker, je hebt geen ongelijk; maar zoo'n Sluis te laten timmeren, is toch altijd goed.

Ik. O ja!

Buitenman. Nou mot je weten, dat het nu op en betalen is gegaan; en nu is ieder morgen land, met 42 st. bezwaard; maar we hebben geprotesteerd; en toe is er een order van den Koning gekomen, dat het moest betaald worden, zonder dat er geprotesteerd kon worden.

Ik. Ja wel.

Buitenman. Hoor, weet je wat, met jou ja en neen, en ja wel merk ik wel dat je er niet veel verstand van hebt en daarom groet ik je. Adie.

Het speet mij dat ik niet anders dorst antwoorden dan ja en o zoo; zoudt Gij daarop iets meer weten?

MENHEER,

Ik mot altijd as ik te Rotterdam kom, je Avertentie-Blad lezen, en lach er dikkels om en zeg wel ereijs: as dat waar is, dat daar staat, is het goed dat het onze Koning en andere heeren weten; die kennen zulk kwaad tegengaan. Dan zeg ik ereijs, dat is een vabel, dat is niet waar. Zoo las ik ereijs in je Blad, dat er gestolliteerd hadden, om in de Staten te komen: kom, kom, docht ik, dat doet geen Hollander; dat heijt het Blad mis. — Maar, wat gebeert er? Te Pijnakker most er dit jaar een lid in de haagsche Staten komen: wij hooren daar ook onder; wij maken kiezers; en die nou kiezers waren, kregen een' brief om den Heer v. H. v. B. te kiezen. Toen docht ik, nou is het aar ook wel zoo geweest, as dat menheer v. B. doet; die mensen motten wel denken dat ze de bekwaamste zijn. — Dat most bellet worden. — Maar nou nog erger: die kiezers heeft menheer v. B. ten eten verzocht, bij jufvrouw *Koss* op den Schevense weg, op

die buitenplaats bij het hek, en daar zijn ze met andere heeren, de Schout en de Dominé, wat deftig getrakteerd. — Mag dat nou, volges het reglement wezen? of verbiedt het dat? Ik zei, toen ik dat hoorde, dat kan er niet deur; dat hindert in het kiezen; want dat trakteren maakt ommers die kiezers, as zij het over drie jaar weér worden, niet vrij. Mo dunkt, wat zegt gij daarvan, menheer, die kiezing most voor nul gehouden worden: dat is geen vrije keus. Ik hou wel veel van onzen Schout en die kiezers die hier wonen; maar kies die niet weér: ze mosten nou v. H., omdat hij het vroeg, niet genomen hebben.

Ik docht, daar schrijven zoo veel mensen aan je, en vragen aan je of ze het wel goed hebben; ik docht, ik die onder het dorpsvolk hoor, wil ook ereijs schrijven, en vragen of ik al of niet gelijk heb.

Ik groet je en blijve

Je trouwe lezer,

JAN VAN KLOMPEN.

Uit mijn dorp,
den 18 Augustus 1820.

P. S. Zet eens al die dingen
daar ze motten staan „„ „„ : :
Dat ken je beter.

MENHEER DE REDACTEUR!

Ik lees ook, en wel bij voorkeur, Uw *Advertentie-Blad*, eensdeels omdat men in hetzelfde van tijd tot tijd nuttige openbaringen vindt, die anderzins wellicht verborgenheden zouden blijven, en anderdeels omdat ik benagen schep in de rondborstigheid en oordeelkundige beschouwingen waarmede gij de zaken voordraagt.

Uwe bedoelingen eene blijkbare strekking hebbende om, door uw schrijven, der maatschappij nuttig te zijn, zoo neem ik de vrijheid u iets te verhalen, met verzoek tevens, mij door uw antwoord uit de onzekerheid te willen helpen, of mijn kwaad vermoeden al dan niet gegrond zij.

Ten gevolge van het verzoek eener hoogbejaarde en dood-arine weduwe, om bij het ontvangen van de nalatenschap van wijlen haren zoon tegenwoordig te zijn, begaven wij ons ten dien einde ter bestemden tijd en plaatse, aan zeker bureau. Dadelijk ontwaarde, dat ik ter deze zaak aidaar als overcompleteerd werd beschouwd, wilde ik mijne bevoegdheid en zelfs mijne verplichting tot die *assistentie*, op grond van het aanzoek en van den aard mijner betrekking, te kennen geven. Doch men liet mij daartoe geen' tijd; men riep de oude vrouw alleen, in eene andere kamer; ik wilde haar derwaarts vergezellen, doch kon zulks niet doen: men hield mij, wel niet met geweld, of vuisten, maar met *manoeuvres* en met leelijke gezigten, te rug. Van oogenblik tot oogenblik, snapte de eene vóór, de andere na, van de heeren, in wier vriendelijk gezelschap ik mij bevond, naar de kamer, waarin de oude vrouw was geroepen, of werden daar gewenkt. Ik waagde het, met de laatste mede binnen te sluipen. Onaangename en gluispende blikken, geheimzinnige fluisteringen, en afzonderlijke mompelingen hadden eindelijk dat gevolg, dat aan een' der jonge lieden werd ter hand gesteld een briefje, met eene boodschap aan een kantoor, werwaarts de oude vrouw ook verzocht werd zich met denzelfden te willen heen begeven: mijn aanbod tot deze commissie werd van de hand gewezen: doch ik ging mede.

Aan voornoemd kantoor, in de aangewezen kamer, gekomen zijnde, liep onze leidsman bij iemand, hem wat ingefluisterd en het briefje ter hand gesteld hebbende; deze laatste riep de oude vrouw nader bij zich, nam een papier (het scheen mij van verre toe een schoon zegel van 5 stuivers te zijn) en ging naar eene tafel, al verder staande. De vrouw moest onder aan teekenen; zij deed dit met een kruisje, waarna haar eene groote honderd gulden werd toegeld, en wij vertrokken.

Toen wij ons nu buiten het lokaal bevonden, vertelde mij de oude vrouw, dat er niets op het zegel geschreven was, en dat zijde helft niet ontvangen had van hetgene zij dacht haar toe te komen. Ik stelde haar voor, dadelijk deswege een adres te maken waar het behoorde: doch hare vrees voor nuttelooze kosten en haar plan, om den volgenden dag het land te verlaten, deed dit tot mijn leedwezen achter blijven.

Wat dunkt u van de gegrondheid van mijn kwaad vermoeden?

ANTWOORD.

Ik vertrouw dat het kwaad vermoeden van den Schrijver ongegrond is; maar de personen, welker naam en betrekking hier met opzet zijn weggelaten, zouden voorzigtiglijk handelen, indien zij in dergelijke omstandigheden den schijn wilden vermijden dat zij het doordringend oog van getuigen vreezen. Die wel handelt, moet het licht niet schuwen.

CORRESPONDENTIE.

— De brief uit Vianen, waarin gesproken wordt over het verhandelde in een gezelschap te IJsselstein, kan niet geplaatst worden. Dergelijke zaken zijn voor het publiek van geen belang.

— De brief uit Amsterdam, wegens het verkoopen van het *Oostindische Buitenhuis* aan het einde van de *Wittenburger straat*, is van zeer groot belang. Doch daar de Schrijver ons onbekend is, en onze vertrouwde Correspondenten verklaren niets van de zaak vernomen te hebben, durven wij het niet wagen een onderwerp van dat gewigt onder het oog onzer lezers brengen, zoo lang wij niet volkomen verzekerd zijn dat de opgave nauwkeurig is. De Schrijver wordt verzocht eenige inlichting omtrent de daadzaak te geven; het zou hem toch niet onmogelijk zijn eene kopij van den koopbrief te bekomen. Wegens het geheim houden van zijnen naam, kan hij in alle geval gerust zijn.

A D V E R T E N T I E N.

Een JONGE HOND, die waarschijnlijk zijnen Meester heeft verloren, of ingevolge de Burgemeesterlijke Grondwet, door de *dienders* werd vervolgd, is op den verstandigen inval gekomen, om eene schuilplaats aan het Bureau van het *Advertentie-blad* te zoeken, alwaar men hem ook zeer vriendelijk heeft ontvangen.

Men voldoet gaarne aan het verzoek, door het droevig gebas van het arm dier genoegzaam uitgedrukt, om, bij middel van eene advertentie *gratis*, in het geheugen van zijnen Heer te binnen gebracht te worden. Geeft iemand bewijzen van eigendom, men zal hem weder in bezit stellen van den emigrant, zelfs zonder betaling van deszelfs tafelgeld.

NB. De zaak is ernstig. Men vervoege zich aan de Drukkerij van dit Dagblad.

J. WESSELING, H. WESSELING, H. ALTIUS, M. M. STEENHOUWER, D. DE VRIEND en A. KERSJES, Makelaars, zullen, op *Maandag* den 25 September 1820, te *Amsterdam*, in het Lokaal voor publieke Verkoopingen, van ouds genaamd het *Oudezijdsch Heeren Logement*, des avonds ten 5 ure, door den Notaris Mr. A. H. DE MELANDER, en in bijzijn van den Heer Vrederegter van het vierde Kant, aan den meestbiedenden of hoogstmijnenden, Verkoopen: het extra kapitaal, hecht, sterk, weldoortimmerd en van ouds gerenomeerd LOGEMENT, genaamd de *Zwaan*, met deszelfs welingerigt Lokaal voor publieke Verkoopingen en Erve, staande en gelegen op den Nieuwen Dijk, tusschen de Kolksteeg en St. Jacobstraat, wijk 18, geteekend Verp. N.º 1736. Breeder bij Biljetten omschreven, en te zien des Dingsdags en Donderdags, van 12 tot 2 uren (doch uit hoofde der Houtveilingen, die in hetzelfde Perceel plaats hebben, niet op den Verkoopdag) mits vertoonende een Briefje, door een der Makelaars ondertekend. De bewijzen van eigendom en Veil-Conditiën, zullen vier dagen vóór en op den Verkoopdag te zien zijn, ten Kantore van den Notaris A. H. DE MELANDER, in de drie Koningstraat, bij den Cingel.

NB. De Kooper kan, des verkiezende, tien duizend gulden op kusting behouden, tegen den interest van 5 ten honderd in het jaar.

Een PERSOON, voorzien van behoorlijke getuigenis, die door ondervinding bekwaam is, om als *reizend Bediende* te fungeren, doch thans niet geplaatst is, presenteert zich, om als *Commissionnair* etc. voor een Handelshuis te reizen. — Adres, onder Letter GN., bij de Gebroeders VAN ARUM, Boekverkoopers, bezijden het Paleis, te *Amsterdam*.

Te Koop, tot billijke prijs: een zeer schoon gedresseerd Geëngliseerd RIJPAARD. Te bevragen bij MEURS, Mr. Smit, in de Frankenstraat, te *Rotterdam*.

Te Huur, terstond: een groot en schoon HÔTEL, staande op den grooten Zavel (*Grand Sablon*) te *Brussel*, laatst bewoond geweest door den Heer Baron de NÈRYSSCHE.

PLACE ROYALE, N.º 1071, te BRUSSEL.

Te Huur: de TWEEDE VERDIEPING, bestaande uit zes zoo groote als kleine Vertrekken, en voorzien van al de Gemakken, die in een Huis vereischt worden.

Dient ter kennis van het geëerd Publiek, dat de Zaal en het huis genaamd FRASCATI, te *Amsterdam*, op *Zondag* den 20. Augustus aanstaande, en vervolgens als naar gewoonte *Zondags* zal open zijn. Ook zal gemelde zaal gelijk vorige jaren, gedurende Kermis, (te beginnen met den eersten Zaterdag) *alle avonden* open zijn.

JACOB GEIJKEMA.

JEANNE D'ARC à ROUEN, Tragédie en 5 actes, en vers, de *d'Avrigni*, vol. in 8vo. Papier fin . . . f 1 - 16 - - :
LA FILLE D'HONNEUR, Comédie en 5 actes, en vers. par *Duval*. Vol. in 8vo de 140 pages. Papier fin. f 2 - - - :
MEDITATIONS POÉTIQUES, par *Alphonse de Lamartine*. 3ème édition, in 8vo. Papier vélin. . . f 1 - 10 - - :
LES RUINES, ou MÉDITATIONS, sur les révolutions des Empires; par *C.-F. Volney*. Paris 1820. 6ème édition: on y a joint *la Loi naturelle*. 1 gros Volume 18, avec 3 planches. f 1 - 10 - - :
Se vend au Cabinet Littéraire, de M. LYON, Libraire et Marchand de Musique; Spuistraat, No. 373, à *la Haye*.

Le Sieur MOGUET, propriétaire de *Tivoli*, rue Houtweg, n.º 306, a l'honneur de prévenir le public, qu'il vient de recevoir différentes qualités de Bières blanches de Louvain et d'Ougarde, connues par leurs propriétés rafraichissantes.

De plus, on trouve chez lui toutes les autres espèces de Bières de Brabant; il fait des envois aux prix ci-après détaillés.

L'Alambic	1.ºe qualité, le tonneau	28 florins.
Faro	» » »	25 »
Louvain	» » »	24 10.
Ougarde	» » »	24 »
Peterman	» » »	27 »

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 21 Augustus 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld	2½ pCt.	45¼ a 46
Rest. uitgestelde dito	½	a 1
Kans-Biljetten	f 27	a 27¼
Schuldb. Sijnd. 1.ºe serie. 5 pCt.	99	a 99½
ditto Sijnd. 2.ºe serie.	5	94¼ a 95¼
FRANKRIJK, Tiers Consolidés.	5	78¼ a 79
Certificaten van dito.	5	
ditto (administratie te Parijs).	71	a 71¼
Reconnaissances	5	85¼ a 85¾
RUSLAND, Inschrijving.	6	50¼ a 50¾
bij <i>Hope</i> en <i>Comp</i>	5	92½ a 93
PRUISSEN, Nieuwe.	5	82¼ a 83¼
SPANJE, Negotiatie 1807	5½	40¼ a 40¾
OOSTENRIJK, Obl. Weener-Bank.	5	55½ a 57
ditto	4	44¼ a 46
Cert., bij <i>Goll.</i> en <i>Cp.</i> 2½	34½	a 34¾
ditto Neg. Metalick { 5	72¼	a 73¼
2½	36	a 36¾
1	14¼	a 14½
Nationale Bank-actien	706	a 710
ITALIE, Monte di Milano	5	63 a 65
NAPELS, Cert. <i>Lamaison</i> en <i>Bows.c.s.</i>	5	64 a 64¾
Cert. (adminiz. Napels).	5	63¼ a 64¾

SCHIEDAM, den 21 Augustus.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust 6¼
Amsterdamsche Proef. 7¼
Zonder de Belasting.